

SPYR IKKI MEG

Orð: ólavor
Myndir: kalmar

- Kenna tit triggjar nafnframar týskarar, ið byrja við B? spurdi lærarin í einum flokki.

- Jú, svaraði ein drongur: Beckenbauer, Breitner og Bonhof!

- Well denn, svaraði lærarin, teir týsku fót-bóltsleikararnir eru sera kendir, tað skerst ikki burtur. Men kenna tit ikki Beethoven, Bach og Brahms...?

Okkurt annað

- Nei, svaraði sami drongurin innhugsin, og legði aftrat: men teir spæla kanska í 2. deild!

Hetta var millum tað, sum kom fram á fundinum, sum Suðurstreymoyar Javnaðarfelag skipaði fyri um skúlan í dag og framyvir. Søguna fortaldi Ottar Jacobsen, skúlastjóri, sum viðmerking til ta áskoðan, at næmingarnir duga verri í dag enn fyrr.

- Tað er møguligt. Men teir duga eisini okkurt annað, segði Ottar Jacobsen.

Fyrst og fremst var fundurin sjón fyri søgn um, hvussu lítið kann koma burtúr sokallaðum pallborðsfundum. Fyrirleikararnir høvdu sett saman eitt fjølbroytt pallborð, men gita, um nakað kom burtúr?

Har vóru Poul Michelsen, býráðsformaður, Marita Petersen, landsstýrismaður í skúlamálum, Jóhan Samuelsen, lærari, og Kristian Magnussen, for-eldur.

Hvat halda tit?

Hesin síðsti spurdi hini, um tey góðtøku sparingarnar, tá tað var eyðvitað, at tær fóru at ganga útyvir tey veikastu, og um tey hildu, at fólkaskúlin skuldi vera fyri øll; og hann spurdi Jóhan Samuelsen, nær lærararnir fóru at gera vart við seg.

- Tá tit ikki hava markera tykkum, hvussu skulu vit sum foreldur gera tað?, spurdi Kristian Magnussen.

Svar fekk hann einki.

Jóhan Samuelsen staðfesti á fundinum, at »hetta gongur ikki longur« við ógvusligu sparingunum, sum fara fram.

Marita Petersen hevði nakrar hugsanir um broytingar í skúlskipanini, »men eg fari at seta ein nevnd at arbeiða við hesum, men eg haldi tað vera óheppið móttvegis nevndini at siga nakað um tað nú«.



Pallborðsfundur um evnið »Skúlin í dag og í framtíðini« savnaði nógv fólk. Nakað kom fram um trupulleikarnar í skúlanum í dag. Einki kom fram um skúlan í framtíðini. Mest av øllum vísti fundurin, hvussu nyttuleyst tað kann vera at geva politikkarum frítt spæl við eitt pallborð

Amatørar og frøðingar

Poul Michelsen segði, at hann var ikki pedagogur, og tí vildi hann halda seg burtur frá spurninginum innihaldið í skúlanum. »Eg eri handilsmaður, og har eru tey amatørar. Tá tað kemur til tað pedagogiska, eri eg amatørur og tey serfrøðingar«, segði býráðsformaðurin, ið metti, at skúlin átti at kunna klára seg fyri ta játtan, hann nú fekk.

Hetta síðsta fekk ein av áhoyrarunum at spyrja, hvussu hann kundi siga tað, tá hann ikki knýtti tað at spurninginum, hvat tað var, peningurin varð játtaður til.

Dreingja WC í Tórs-havnar Kommunuskúla, og tað hevði m.a. elvt til, at fólk hevði verið inn hjá býráðsformanninum og biðið um høvi til at loysa sær bukurnar. Hetta elvdi til orðaskifti millum fólk av kommunuskúlanam, hvørt hetta málið hevði verið sett nógv ovarlaga.

Leyst og fast

Ov nógv varð brúkt til at kopierað. Helst ov nógv, helt Poul Michelsen, og Ottar Jacobsen upplýsti

síðumannin um, at á hansara skúla høvdu kopi-maskinurnar fingið somu lagnu sum skrivarin, nevniliga at tær vóru uppsagdar. Munurin var bert, at skúlastjórin hevði sagt maskinunum upp.

Tað upptók fólk heldur meira, at næmingar, sum gingu til serundirvísing, ikki finga nakra bók, tá tær komu í flokkin, har tær skuldu vera. Nú var oktober mánaði hálvur og tær høvdu framvegis ikki fingið tær...

At sjúkravikar-konto'in var so nógv skorin, finga eisini fólk til at stúra fyri, at børnini komu at ganga fyri vág og vind.

Lærararnir oyðleggja skúlan

Soleiðis gekk orðaskifti um skúlan. sum sambært Jens Marius Dalsgaard er armóðskendur, tí lærarar stýra honum frá ovast til niðast, - frá landsstýrskvinnuni um nevndir og ráð til skúlastjórnar.

- Hvussu skuldi tað vera, tá bestu pedagogarnir verða settir at fyrisita, spurdi Jens Marius Dalsgaard, ið skjeyt upp, at tað var lærarum bannað at verða valdir í skúlannevndir

Kristian Magnussen (longst til høgru við pallborðið) spurdi hini, um fólkaskúlin átti at vera fyri øll. Men hann fekk einki svar frá Jóhan Samuelsen, Maritu Petersen og Poul Michelsen

og ráð, tí teir vóru inhabilir.

Hesum tók Poul Michelsen undir við, tí hann helt at lærararnir sita og verja hvønn annan, so eingin dynamikkur er í. Teir báðir lærararnir - tann verandi og tann fyrrverandi - vóru ósamd. Vit liva í einum demokratiskum samfelag, og tí ber ikki til at nokta fólk at lata seg velja og fyri alt tað, so kundu fólk bara lata vera við at velja lærarar, um tað ikki var til gagns.

Nyttar einki

Tá klokkan var farin av ellivu, takkaði fundastjórin fyri. Beint frammanundan hevði Kristian Magnussen drigið samanum:

- Eg havi als onga tiltrúgv til, at tað hevur nytta nakað sum helst, at sita og tosa her, og heldur ikki til, at viðurskipti í skúlanum verða stórt øðrvísi...

Kanska hevði hann ikki rætt. Men hinna trý í pallborðinum góvu honum ikki orsök fyri at halda annað.



Fleiri lærarafólk vóru á fundinum um skúlan í dag og í framtíðini. Eingin nevndarlímur frá lærarafelagnum var kortini á fundinum